

[Arbejdsministeren]

sættelse kræver, kan man spørge, hvorfor de så ikke hellere accepterer tilbageholdenhed med hensyn til lønkrav uden samtidig arbejdstidsnedsættelse. Arbejdstidsrapporten viser nemlig, at man kan opnå større produktion, større forbrug og mindre betalingsbalanceunderskud med samme beskæftigelsesvirkning ved at anvende indkomspolitik fremfor nedsat arbejdstid.

Ved en vurdering af mulighederne for en nedsættelse af arbejdstiden i den offentlige sektor er det helt afgørende at fastslå, at der under ingen omstændigheder må ske en svækkelse af regeringens udgiftspolitiske linje. Udgiftsniveauet skal fastholdes, og bestræbelserne for at begrænse personaleforbruget skal videreføres. En tilpasning til en eventuel nedsættelse af arbejdstiden i den offentlige sektor vil derfor for den overvejende dels vedkommende skulle ske gennem øget rationalisering og en omlægning af den offentlige service.

Mulighederne for at ansætte flere i den offentlige sektor i forlængelse af en arbejdstidsnedsættelse må naturligvis ses i lyset af spørgsmålet om lønkompensation. Det vigtigste er her, at de samlede offentlige lønudgifter ikke må stige som følge af en eventuel arbejdstidsnedsættelse.

Til sidst vil jeg endnu en gang understrege, at regeringen fortsat er skeptisk over for de beskæftigelsesmæssige og samfundsmæssige virkninger af nedsat arbejdstid. Men hvis parterne kan godtgøre, at de kan opfylde de 5 betingelser, der er opstillet i arbejdstidsrapporten, ser jeg naturligvis gerne arbejdstiden sat ned. Jeg tror blot, det bliver svært.

Når det fra lønmodtagerorganisationerne siges, at man vil ombytte forbrugsstigning med mere fritid, så må man spørge: hvilken forbrugsstigning? Der er ikke plads til nogen synderlig forbrugsstigning i de kommende år, når vi skal have rettet op på vores balanceproblemer. Der er altså ikke ret meget at bytte med, så enten må arbejdstiden kun sættes ganske lidt ned, eller også må lønmodtagerne opgive noget af det nuværende forbrug, og er de villige til det? Ja, det vil tiden jo vise. Hvis de ikke er det, så kan en arbejdstidsnedsættelse være det, som kan vælte den positive beskæftigelsesudvikling, vi er inde i.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak for besvarelsen, men vil samtidig give udtryk for forbløffelse over, at regeringen virkelig tror, at man slipper uden om at diskutere de senest besluttede forringelser for de arbejdsløse, når folketingset skal have en stor debat om arbejdsløshed.

Af gode grunde kunne forespørgerne ikke vide det, der skete hin mørke nat i finansministeriet den 10. oktober, idet man formulerede forespørgslen flere dage forinden. Men regeringen må da vide, bl.a. fra den offentlige debat, hvilken harme, hvilken forbløffelse de beslutninger, regeringen har aftalt med det radikale venstre, har vakt. Jeg stillede nogle spørgsmål herom i min motivering af forespørgslen. Da arbejdsministeren har ubegrænset taletid eller i hvert fald har meget vide rammer for sin taletid, overrasker det mig, at hun helt undlod at besvare alle disse spørgsmål.

Jeg vil sige til ministeren: lidt har jo også ret. Ministeren siger, at der er sket en væsentlig forbedring af arbejdsløsheden. Det sidst offentliggjorte arbejdsløshedstal, vi har, findes i Nyt fra Danmarks Statistik, 10. oktober 1984, »Arbejdsløsheden i august«, der viser, at den sæsonkorrigerede arbejdsløshed i august i år ligger på 278.000. For et år siden lå den på 281.000. Der er altså tale om en forbedring på 3.000. Det var det, der førte mig til at sige, at til trods for et betydeligt internationalt opsving, til trods for at vi formentlig på grund af regeringens økonomiske politik lever over evne i dette land og gældsætter os alene i år med yderligere 18 mia kr., til trods for disse betingelser har man altså ikke været i stand til at gøre indhug på den meget høje arbejdsløshed.

Socialdemokratiet har i sit program »Den solidariske vej« vist, hvordan en kombination af konkurrenceevneforbedring, aktiv investeringspolitik, støtte til udsatte grupper, f.eks. ungdomsgaranti, og en udstrakt anvendelse af jobskabelsesloven sammen med en nedsættelse af arbejdstiden kan bringe Danmark væsentligt ned i arbejdsløshed. Vore beregninger på de forudsætninger, vi har stillet op, er efterfølgende blevet bekræftet af samtlige de vurderinger, regeringens eksperter på dette felt har foretaget. Alligevel har regeringen hidtil stillet sig meget negativt an over for denne kombination af investeringer,